

Chúa Nhật Tuần IV - Mùa Chay

Bài đọc 1 1 Sm 16,1b.6-7.10-13a

Bài trích sách Sa-mu-en quyển thứ nhất.

^{1b} Thời đó, Đức Chúa phán với ông Sa-mu-en: “Ngươi hãy lấy dầu đổ đầy sừng và lên đường. Ta sai ngươi đến gặp Gie-sê người Bê-lem, vì Ta đã thấy trong các con trai nó một người Ta muốn đặt làm vua.”

⁶ Khi ông Gie-sê và các con trai ông đến, ông Sa-mu-en thấy Ê-li-áp, ông nghĩ: “Đứng rồi! Người Đức Chúa xúc dầu tấn phong đang ở trước mặt Đức Chúa đây!” ⁷ Nhưng Đức Chúa phán với ông Sa-mu-en: “Đừng xét theo hình dáng và vóc người cao lớn của nó, vì Ta đã gạt bỏ nó. Thiên Chúa không nhìn theo kiểu người phàm: người phàm chỉ thấy điều mắt thấy, còn Đức Chúa thì thấy tận đáy lòng.”

¹⁰ Ông Gie-sê cho bảy người con trai đi qua trước mặt ông Sa-mu-en, nhưng ông Sa-mu-en nói với ông Gie-sê: “Đức Chúa không chọn những người này.” ¹¹ Rồi ông lại hỏi ông Gie-sê: “Các con ông có mặt đầy đủ chưa?” Ông Gie-sê trả lời: “Còn cháu út nữa, nó đang chăn chiên.” Ông Sa-mu-en liền nói với ông Gie-sê: “Xin ông cho người đi tìm nó về, chúng ta sẽ không nhập tiệc trước khi nó tới đây.” ¹² Ông Gie-sê cho người đi đón cậu về. Cậu có mái tóc hung, đôi mắt đẹp và khuôn mặt xinh xắn. Đức Chúa phán với ông Sa-mu-en: “Đứng dậy, xúc dầu tấn phong nó đi! Chính nó đó!” ^{13a} Ông Sa-mu-en cầm lấy sừng dầu và xúc cho cậu, ở giữa các anh của cậu. Thần khí Đức Chúa nhập vào Đa-vít từ ngày đó trở đi.

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 22,1-3a.3b-4.5.6 (Đ. c.1)

Đ. *Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.*

¹Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.

²Trong đồng cỏ xanh tươi, Người cho tôi nằm nghỉ.
Người đưa tôi tới dòng nước trong lành^{3a} và bổ sức cho tôi.

Đ *Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.*

^{3b}Người dẫn tôi trên đường ngay nẻo chính
vì danh dự của Người.⁴Lạy Chúa, dầu qua lưng âm u
con sợ gì nguy khôn, vì có Chúa ở cùng.
Côn trượng Ngài bảo vệ, con vững dạ an tâm.

Đ. Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.

⁵Chúa dọn sẵn cho con bữa tiệc ngay trước mặt quân thù.
Đầu con, Chúa xúc đơm dầu thơm,
ly rượu con đầy tràn chan chứa.

Đ. Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.

⁶Lòng nhân hậu và tình thương Chúa
áp ủ tôi suốt cả cuộc đời,
và tôi được ở đền Người
những ngày tháng, những năm dài triền miên.

Đ. Chúa là mục tử chăn dắt tôi, tôi chẳng thiếu thốn gì.

Bài đọc 2

Ep 5,8-14

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Ê-phê-xô.

⁸ Thưa anh em, xưa anh em là bóng tối, nhưng bây giờ, trong Chúa, anh em lại là ánh sáng. Vậy anh em hãy ăn ở như con cái ánh sáng; ⁹ mà ánh sáng đem lại tất cả những gì là lương thiện, công chính và chân thật. ¹⁰ Anh em hãy xem điều gì đẹp lòng Chúa. ¹¹ Đừng cộng tác vào những việc vô ích của con cái bóng tối, phải vạch trần những việc ấy ra mới đúng. ¹² Vì những việc chúng làm lén lút, thì nói đến đã là nhục rồi. ¹³ Nhưng tất cả những gì bị vạch trần, đều do ánh sáng làm lộ ra; ¹⁴ mà bất cứ điều gì lộ ra, thì trở nên ánh sáng. Bởi vậy, có lời chép rằng:

Tỉnh giấc đi, hỡi người còn đang ngủ!

Từ chốn tử vong, trỗi dậy đi nào!

Đức Ki-tô sẽ chiếu sáng ngươi!

Đó là lời Chúa

Tin Mừng

Ga 9,1-41

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Gio-an.

¹ Khi ấy, ra khỏi Đền Thờ, Đức Giê-su nhìn thấy một người mù từ thuở mới sinh. ² Các môn đệ hỏi Người: “Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?” ³ Đức Giê-su trả lời: “Không phải anh ta, cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn thấy công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh. ⁴ Chúng ta phải thực hiện công

trình của Đấng đã sai Thầy, khi trời còn sáng ; đêm đến, không ai có thể làm việc được. ⁵ Bao lâu Thầy còn ở thế gian, Thầy là ánh sáng thế gian.”

⁶ Nói xong, Đức Giê-su nhỏ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn và xúc vào mắt người mù, ⁷ rồi bảo anh ta : “Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa” (Si-lô-ác có nghĩa là : người được sai phái). Vậy anh ta đến rửa ở hồ, và khi về thì nhìn thấy được.

⁸ Các người láng giềng và những kẻ trước kia thường thấy anh ta ăn xin mới nói : “Hắn không phải là người vẫn ngồi ăn xin đó sao ?” ⁹ Có người nói : “Chính hắn đó !” Kẻ khác lại rằng : “Không phải đâu ! Nhưng là một đứa nào giống hắn đó thôi !” Còn anh ta thì quả quyết : “Chính tôi đây !” ¹⁰ Người ta liền hỏi anh : “Vậy, làm sao mắt anh lại mở ra được như thế ?” ¹¹ Anh ta trả lời : “Người tên là Giê-su đã trộn một chút bùn, xúc vào mắt tôi, rồi bảo : ‘Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa.’ Tôi đã đi, đã rửa và tôi nhìn thấy.” ¹² Họ lại hỏi anh : “Ông ấy ở đâu ?” Anh ta đáp : “Tôi không biết.”

¹³ Họ dẫn kẻ trước đây bị mù đến với những người Pha-ri-sêu. ¹⁴ Nhưng ngày Đức Giê-su trộn chút bùn và làm cho mắt anh ta mở ra lại là ngày sa-bát. ¹⁵ Vậy, các người Pha-ri-sêu hỏi thêm một lần nữa làm sao anh nhìn thấy được. Anh trả lời : “Ông ấy lấy bùn thoa vào mắt tôi, tôi rửa và tôi nhìn thấy.” ¹⁶ Trong nhóm Pha-ri-sêu, người thì nói : “Ông ta không thể là người của Thiên Chúa được, vì không giữ ngày sa-bát” ; kẻ thì bảo : “Một người tội lỗi sao có thể làm được những dấu lạ như vậy ?” Thế là họ đâm ra chia rẽ. ¹⁷ Họ lại hỏi người mù : “Còn anh, anh nghĩ gì về người đã mở mắt cho anh ?” Anh đáp : “Người là một vị ngôn sứ !”

¹⁸ Người Do-thái không tin là trước đây anh bị mù mà nay nhìn thấy được, nên đã gọi cha mẹ anh ta đến. ¹⁹ Họ hỏi : “Anh này có phải là con ông bà không ? Ông bà nói là anh bị mù từ khi mới sinh, vậy sao bây giờ anh lại nhìn thấy được ?” ²⁰ Cha mẹ anh đáp : “Chúng tôi biết nó là con chúng tôi, nó bị mù từ khi mới sinh. ²¹ Còn bây giờ làm sao nó thấy được, chúng tôi không biết, hoặc có ai đã mở mắt cho nó, chúng tôi cũng chẳng hay. Xin các ông cứ hỏi nó ; nó đã khôn lớn rồi, nó có thể tự khai được.” ²² Cha mẹ anh nói thế vì sợ người Do-thái. Thật vậy, người Do-thái đã đồng lòng trục xuất khỏi hội đường kẻ nào dám tuyên xưng Đức Giê-su là Đấng Kitô. ²³ Vì thế, cha mẹ anh mới nói : “Nó đã khôn lớn rồi, xin các ông cứ hỏi nó.”

²⁴ Một lần nữa, họ gọi người trước đây bị mù đến và bảo : “Anh hãy tôn vinh Thiên Chúa. Chúng ta đây, chúng ta biết ông ấy là người tội lỗi.” ²⁵ Anh ta đáp : “Ông ấy có phải là người tội lỗi hay không, tôi không biết. Tôi chỉ biết một điều : trước đây tôi bị mù mà nay tôi nhìn thấy được !” ²⁶ Họ mới nói với anh : “Ông ấy đã làm gì cho anh ? Ông ấy đã mở mắt cho anh thế nào ?” ²⁷ Anh trả lời : “Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông vẫn không chịu nghe. Tại sao các ông còn muốn nghe lại chuyện đó nữa ? Hay các ông cũng muốn làm môn đệ ông ấy chẳng ?” ²⁸ Họ liền mắng nhiếc anh : “Có mày mới là môn đệ của ông ấy ; còn chúng ta, chúng ta là môn đệ của ông Mô-sê. ²⁹ Chúng ta biết rằng Thiên Chúa đã nói với ông Mô-sê ; nhưng chúng ta không biết ông Giê-su ấy bởi đâu mà đến.” ³⁰ Anh đáp : “Kẻ cũng lạ thật !

Các ông không biết ông ấy bởi đâu mà đến, thế mà ông ấy lại là người đã mở mắt tôi !³¹ Chúng ta biết : Thiên Chúa không nhậm lời những kẻ tội lỗi ; còn ai kính sợ Thiên Chúa và làm theo ý của Người, thì Người nhậm lời kẻ ấy.³² Xưa nay chưa hề nghe nói có ai đã mở mắt cho người mù từ lúc mới sinh.³³ Nếu không phải là người bởi Thiên Chúa mà đến, thì ông ta đã chẳng làm được gì.”³⁴ Họ đối lại : “Mày sinh ra tội lỗi ngập đầu, thế mà mày lại muốn làm thầy chúng ta ư ?” Rồi họ trục xuất anh.

³⁵ Đức Giê-su nghe nói họ đã trục xuất anh. Khi gặp lại anh, Người hỏi : “Anh có tin vào Con Người không ?”³⁶ Anh đáp : “Thưa Ngài, Đấng ấy là ai để tôi tin ?”³⁷ Đức Giê-su trả lời : “Anh đã thấy Người. Chính Người đang nói với anh đây.”³⁸ Anh nói : “Thưa Ngài, tôi tin.” Rồi anh sấp mình xuống trước mặt Người.³⁹ Đức Giê-su nói : “Tôi đến thế gian này chính là để xét xử : cho người không xem thấy được thấy, và kẻ xem thấy lại nên đui mù !”

⁴⁰ Những người Pha-ri-sêu đang ở đó với Đức Giê-su nghe vậy, liền lên tiếng : “Thế ra cả chúng tôi cũng đui mù hay sao ?”⁴¹ Đức Giê-su bảo họ : “Nếu các ông đui mù, thì các ông đã chẳng có tội. Nhưng giờ đây các ông nói rằng : ‘Chúng tôi thấy’, nên tội các ông vẫn còn !”

Reading 1 1 SM 16:1B, 6-7, 10-13A

The LORD said to Samuel:
“Fill your horn with oil, and be on your way.
I am sending you to Jesse of Bethlehem,
for I have chosen my king from among his sons.”

As Jesse and his sons came to the sacrifice,
Samuel looked at Eliab and thought,
“Surely the LORD’s anointed is here before him.”

But the LORD said to Samuel:
“Do not judge from his appearance or from his lofty stature,
because I have rejected him.
Not as man sees does God see,
because man sees the appearance
but the LORD looks into the heart.”

In the same way Jesse presented seven sons before Samuel,
but Samuel said to Jesse,
“The LORD has not chosen any one of these.”
Then Samuel asked Jesse,

“Are these all the sons you have?”
Jesse replied,
“There is still the youngest, who is tending the sheep.”
Samuel said to Jesse,
“Send for him;
we will not begin the sacrificial banquet until he arrives here.”
Jesse sent and had the young man brought to them.
He was ruddy, a youth handsome to behold
and making a splendid appearance.
The LORD said,
“There—anoint him, for this is the one!”
Then Samuel, with the horn of oil in hand,
anointed David in the presence of his brothers;
and from that day on, the spirit of the LORD rushed upon David.

The Word of The Lord

Reading 2 [EPH 5:8-14](#)

Brothers and sisters:
You were once darkness,
but now you are light in the Lord.
Live as children of light,
for light produces every kind of goodness
and righteousness and truth.
Try to learn what is pleasing to the Lord.
Take no part in the fruitless works of darkness;
rather expose them, for it is shameful even to mention
the things done by them in secret;
but everything exposed by the light becomes visible,
for everything that becomes visible is light.
Therefore, it says:

“Awake, O sleeper,
and arise from the dead,
and Christ will give you light.”

The Word of The Lord

Gospel

JN 9:1-41

As Jesus passed by he saw a man blind from birth.
His disciples asked him,
“Rabbi, who sinned, this man or his parents,
that he was born blind?”
Jesus answered,
“Neither he nor his parents sinned;
it is so that the works of God might be made visible through him.
We have to do the works of the one who sent me while it is day.
Night is coming when no one can work.
While I am in the world, I am the light of the world.”
When he had said this, he spat on the ground
and made clay with the saliva,
and smeared the clay on his eyes,
and said to him,
“Go wash in the Pool of Siloam” —which means Sent—.
So he went and washed, and came back able to see.

His neighbors and those who had seen him earlier as a beggar said,
“Isn’t this the one who used to sit and beg?”
Some said, “It is, “
but others said, “No, he just looks like him.”
He said, “I am.”
So they said to him, “How were your eyes opened?”
He replied,
“The man called Jesus made clay and anointed my eyes
and told me, ‘Go to Siloam and wash.’
So I went there and washed and was able to see.”
And they said to him, “Where is he?”

He said, “I don’t know.”

They brought the one who was once blind to the Pharisees.
Now Jesus had made clay and opened his eyes on a sabbath.
So then the Pharisees also asked him how he was able to see.
He said to them,
“He put clay on my eyes, and I washed, and now I can see.”

So some of the Pharisees said,
“This man is not from God,
because he does not keep the sabbath.”
But others said,
“How can a sinful man do such signs?”
And there was a division among them.
So they said to the blind man again,
“What do you have to say about him,
since he opened your eyes?”
He said, “He is a prophet.”

Now the Jews did not believe
that he had been blind and gained his sight
until they summoned the parents of the one who had gained his sight.
They asked them,
“Is this your son, who you say was born blind?
How does he now see?”
His parents answered and said,
“We know that this is our son and that he was born blind.
We do not know how he sees now,
nor do we know who opened his eyes.
Ask him, he is of age;
he can speak for himself.”
His parents said this because they were afraid
of the Jews, for the Jews had already agreed
that if anyone acknowledged him as the Christ,
he would be expelled from the synagogue.
For this reason his parents said,
“He is of age; question him.”

So a second time they called the man who had been blind
and said to him, “Give God the praise!
We know that this man is a sinner.”
He replied,
“If he is a sinner, I do not know.
One thing I do know is that I was blind and now I see.”
So they said to him,
“What did he do to you?
How did he open your eyes?”
He answered them,

“I told you already and you did not listen.
Why do you want to hear it again?”

Do you want to become his disciples, too?”
They ridiculed him and said,
“You are that man’s disciple;
we are disciples of Moses!
We know that God spoke to Moses,
but we do not know where this one is from.”
The man answered and said to them,
“This is what is so amazing,
that you do not know where he is from, yet he opened my eyes.
We know that God does not listen to sinners,
but if one is devout and does his will, he listens to him.
It is unheard of that anyone ever opened the eyes of a person born blind.
If this man were not from God,
he would not be able to do anything.”
They answered and said to him,
“You were born totally in sin,
and are you trying to teach us?”
Then they threw him out.

When Jesus heard that they had thrown him out,
he found him and said, "Do you believe in the Son of Man?"
He answered and said,
“Who is he, sir, that I may believe in him?”
Jesus said to him,
“You have seen him,
the one speaking with you is he.”
He said,
“I do believe, Lord,” and he worshiped him.
Then Jesus said,
“I came into this world for judgment,
so that those who do not see might see,
and those who do see might become blind.”

Some of the Pharisees who were with him heard this
and said to him, “Surely we are not also blind, are we?”
Jesus said to them,

“If you were blind, you would have no sin;
but now you are saying, ‘We see,’ so your sin remains.

or

Jn 9:1, 6-9, 13-17, 34-38

As Jesus passed by he saw a man blind from birth.
He spat on the ground and made clay with the saliva,
and smeared the clay on his eyes,
and said to him,
“Go wash in the Pool of Siloam” — which means Sent —.
So he went and washed, and came back able to see.

His neighbors and those who had seen him earlier as a beggar said,
“Isn’t this the one who used to sit and beg?”
Some said, “It is, “
but others said, “No, he just looks like him.”
He said, “I am.”

They brought the one who was once blind to the Pharisees.
Now Jesus had made clay and opened his eyes on a sabbath.
So then the Pharisees also asked him how he was able to see.
He said to them,
“He put clay on my eyes, and I washed, and now I can see.”
So some of the Pharisees said,
“This man is not from God,
because he does not keep the sabbath.”
But others said,
“How can a sinful man do such signs?”
And there was a division among them.
So they said to the blind man again,
“What do you have to say about him,
since he opened your eyes?”
He said, “He is a prophet.”

They answered and said to him,
“You were born totally in sin,
and are you trying to teach us?”
Then they threw him out.

When Jesus heard that they had thrown him out,
he found him and said, “Do you believe in the Son of Man?”
He answered and said,
“Who is he, sir, that I may believe in him?”
Jesus said to him,
“You have seen him, and
the one speaking with you is he.”
He said,
“I do believe, Lord,” and he worshiped him.